

بیانات رهبر انقلاب در دیدار کارگزاران حج - ۳ / مهر / ۱۳۹۱

بسم الله الرحمن الرحيم

از خداوند متعال متضرع انه و خاشع انه مسئلت ميکنیم که حج حجگزاران و میهمانان خانه‌ی عزیز خداوند، مقبول درگاه خداوند متعال و موجب رضایت حضرت باری تعالی و مایه‌ی نزول برکات الهی بر جوامع اسلامی باشد. از دست‌اندرکاران حج و زیارت، چه در مجموعه‌ی بعثه، چه در سازمان حج و زیارت، و همچنین دستگاه‌هایی که همکاری میکنند و در متن کار و حواشی کار حضور دارند، لازم است صمیمانه تشكیر کنیم و برای یکایک این زحمتکشان و کارگزاران محترم، از خداوند متعال طلب اجر کنیم.

نکاتی که ذکر کردند - چه جناب آقای قاضی عسگر، چه رئیس محترم سازمان - اقداماتی که انجام دادند یا بنا دارند انجام بدھند، همه اقدامات خوب و لازمی است. سعی بشود که ان شاء الله همه‌ی آنچه را که آرزوی این مدیران دلسووز است، با مراقبت کامل تحقق پیدا کند تا بتوانیم حج را از لحاظ صورت و معنا و قالب و محتوا، نزدیک کنیم به آنچه که خدای متعال از ما خواسته است؛ بتوانیم این واجب عظیم و این فرضیه‌ی تعیین کننده را - که دارای خصوصیاتی است که در هیچ فرضیه‌ی دیگر اسلامی، این خصوصیات نیست؛ ناظر به امت است، ناظر به دنیاست - آنچنان که خدای متعال اراده است و برای ما و شما خواسته است، ان شاء الله انجام دهیم.

خب، موقعیتها تفاوت میکند. امسال موقعیت حج، یک موقعیت مخصوصی است. بروز و ظهور عظمت حضرت خاتم الانبیاء (صلی الله علیه و آله و سلم) در چشم دوستان و ارادتمندان و همچنین در چشم دشمنان، یکی از خصوصیات حج امسال است. این قضیه‌ای که دستهای گنهکار دشمنان در مورد اهانت به درگاه قدس آن بزرگوار، در آمریکا انجام دادند، دو طرف دارد، دو رو دارد: از یک طرف نشان‌دهنده‌ی عمق بغض و کینه‌ی دشمنان و مستکبرین و عوامل آنهاست با پیامبر رحمت، با پیامبر کرامت، با حامل برترین و ارزشمندترین محمد انسانی و بشری در طول تاریخ زندگی بشر و در همه‌ی عالم وجود؛ نشان میدهد اینها چقدر عمیقاً با پیغمبر دشمنند. از آن طرف، آن اهانتها را میکنند؛ از آن طرف، سیاستمدارانشان در این قضیه موضعی میگیرند که با موضع دشمنی هیچ تفاوتی ندارد! این یک روی قضیه است؛ که خب، این برای دنیای اسلام خیلی مفید بود. دیرباورترین انسانها و مجموعه‌ها و جماعات فهمیدند که امروز صفت‌بندی اصلی بین کی و کیست؛ دعواها بین جبهه‌ی حق و باطل بر محور چیست؛ معلوم شد بر محور اصل اسلام است، بر محور اصل وجود خاتم الانبیاء (صلی الله علیه و آله و سلم) است. این یک حادثه‌ای بود که دشمن انجام داد، اما دنیای اسلام از آن سود برد؛ زیرا که دشمن را شناخت، علت دشمنی را شناخت، محور اختلاف حق و باطل را شناخت. امروز دعواها اینهاست؛ بقیه‌ی حرفهایی که مستکبرین عالم علیه ملتهای مسلمان ردیف میکنند و میگویند، حرفهای فرعی و دروغی و بهانه است؛ روشن شد اصل قضیه چیست. این یک روی قضیه است.

یک روی دیگر قضیه، این حرکت عظیم مسلمانهاست. شما ببینید امروز در دنیای اسلام چه خبر است؛ ملتهای مسلمان چه جوش و خروشی از خود نشان میدهند. اکثر هم این فیلم را ندیدند؛ همین قدر اطلاع پیدا کردد که یک چنین اهانتی انجام گرفته، شما ببینید چه غلیانی در دنیای اسلام هست. کشورهای مسلمان، ملتهای مسلمان، بدون اینکه کسی از آنها بخواهد، بدون اینکه کسی آنها را تحریک کند، حرکت میکنند می‌آیند، با همه‌ی وجود، از اعماق دل، ارادت و محبت خودشان را به پیغمبرشان فریاد میکنند؛ این خیلی ارزش دارد. صحنه‌ی عجیبی شد. در خود کشورهای غربی، در آنجائی که بتهای بزرگ و مستکبرین و طواغیت گردنش کش نشسته‌اند و علیه اسلام و امت اسلامی به طور مرتب برنامه‌ریزی میکنند، در آمریکا، در اروپا، در کشورهای گوناگون غیر مسلمان، مسلمانها و گاهی غیر مسلمانها آمدند وسط میدان. این هم یک روی دیگر قضیه است. این خیلی قضیه‌ی مهمی است؛ این نشان داد

ظرفیت دنیای اسلام را برای تحرك.

ما قبلاً عرض کردیم که ملتقاتی مسلمانان، وجود مبارک پیغمبر است. یعنی آنجائی که همه‌ی مسلمانان، فرقه‌های مختلف، نحله‌های مختلف، مذاهبان و عقاید مختلف به هم میرسند و همه بر یک حقیقت اذعان و اعتراف می‌کنند، وجود مقدس خاتم الانبیاء است. در اینجا دیگر سنی و شیعه و فرق مختلف و معتدل و متوسط و تندری و اینها دیگر معنا ندارد. نسبت به این مرکز، نسبت به این محور، نسبت به این قطب عقاید الهی و اسلامی، همه با دل و جان متفق و متحدوند. امروز این در دنیای اسلام دارد نشان داده می‌شود؛ این را باید مغتنم شمرد.

اینجاست که «برائت از مشرکین» در حج معنا پیدا می‌کند. حج جائی است که مسلمانها از همه‌ی دنیای اسلام در آنجا جمع می‌شوند. فرهنگهای مختلف، ترازهای مختلف، زبانهای مختلف، صنوف لغات و لحنها و لهجه‌های گوناگون - به تعبیر امام حسین (علیه السلام) در دعا مبارک عرفه - همه در آنجا مجتمعند، متفقند. این وحدت که شکل جسمانی و مادی آن در اجتماعات بزرگ حج دیده می‌شود، باید عمق پیدا کند؛ همه احساس کنند که در مقابل یک خطر قرار دارند، در مقابل یک دشمن قرار دارند؛ همه از عمق وجود، نسبت به این دشمن برائت بجویند. معنای برائت از مشرکین در حج، اینجا ظاهر می‌شود.

مقام و مرتبه‌ی وجود مقدس پیغمبر اکرم چیزی نیست که ما انسانها با زبانهای قاصر و ناقص خودمان و با فهمهای کوتاه خودمان بتوانیم آن را تصویر کنیم؛ ما فقط عشق میورزیم، ما فقط اظهار اخلاص و خاکساری می‌کنیم؛ بیشتر از این، کاری از ما برنمی‌آید. پیغمبر کسی است که خدای متعال می‌گوید: «اَللّٰهُ وَ ملائِكَتُهِ يَصْلُوُنَ عَلَى النَّبِيِّ». (۱) ذات مقدس پروردگار به او درود می‌فرستد، فرشتگان خدای متعال به او درود می‌فرستند؛ ما کی هستیم که بتوانیم مقام او را بفهمیم، بشناسیم؟ اما به او محبت داریم، به او عشق میورزیم، پای سخن او می‌ایستیم. این باید برای ما به عنوان یک اصل محفوظ باشد: پای سخن پیغمبرمان باید بایستیم؛ و آن، سخن توحید است، سخن اسلام است، قرآن است. حج را باید مظہر این قرار داد.

یکی از توطئه‌های بزرگ دشمن - که البته در این قضیه بحمدالله تا حدود زیادی خنثی شد، اما همه باید مراقب باشیم - اختلاف افکنند بین این صحنه‌ی عظیم و یکپارچه است. ما که در مبانی، در اصول، در اصلی‌ترین مسائل اسلام، همه بر یک نقطه مرکز هستیم، به خاطر برخی از اختلافهای نظری و عقیدتی و عملی، ما را در مقابل هم قرار بدھند. بله، فرق اسلامی، نیحل اسلامی در مسائل گوناگون اختلاف دارند؛ اما بگوئیم: در مقابل شما که دشمن اسلامید، در مقابل شما که به وجود مقدس پیغمبر ما اینجور ناروائی به خرج میدهید، ما همه متفقیم، متحدیم. دشمنان دین، مستکبران و اداره‌کنندگان جبهه‌ی ضد اسلام بدانند که امت اسلامی در مقابل آنها متحد و متفق است؛ گمان ایجاد اختلاف را از خودشان دور کنند؛ مأیوس بشوند از اینکه بتوانند بین ما اختلاف ایجاد کنند. مبلغین ما، آحاد مردم ما، مدیران ما، پیروان گوناگون مذاهبان ما، سنی ما، شیعه‌ی ما، همه باید حواسمان به این باشد؛ مراقبت کنیم، نگذاریم دشمن با ایجاد اختلاف بین ما - که ما خشم‌های خودمان، غضبهای خودمان را علیه خودمان و در درون خودمان به کار ببریم - خودش را از مقابله‌ی با خشم امت اسلامی نجات بدهد؛ این خطای بزرگی خواهد بود. این یک نکته است در باب حج و بخصوص حج امسال.

یک نکته‌ی دیگر که بارها بر آن تأکید شده و باز هم لازم است عرض کنیم، این است که حج اگرچه یک واجب سیاسی است، یک واجب اجتماعی است، مظہر وحدت است، مظہر تجمع مسلمین است، برای بیان برائت است - در اینها شکی نیست - اما یک مجموعه‌ی لبالب از احساس معنوی است؛ این نباید فراموش شود. از اول مراسم حج، از همان احرامی که شما برای عمره در میقات می‌بندید، تا آخرین وظائف و فرائضی که در حج وجود دارد، ذکر خدا موج می‌زند؛ این را باید به یاد داشته باشیم. ذکر خدای متعال ما را پاکیزه می‌کند، ما را تطهیر می‌کند، زنگها را از دل ما پاک می‌کند، غفلتها را از ما می‌زداید، عشق به دنیا و چنگ زدن به زخارف مادی و پول و مقام و شهوت جنسی و

غیرجنسي و اينها را در ما تضعيف ميکند. ما امروز و هميشه به اين احتياج داريم. انسان برای اينکه بتواند راه را درست طی کند، از صراط مستقيم حق منحرف نشود، احتياج دارد به اين که هميشه ياد خدا را در دل بپروراند؛ و در اين جهت، حج يکي از بهترین فرصتهاست؛ از جهاتي بي نظير است. من خواهش ميکنم در هر کدام از اعمال و فرائض و مناسكي که انجام ميدهيد، در لبیکي که اول کار ميگوئيد، توجه داشته باشيد چه کار داريid ميکنيد؛ با کي داريid حرف ميزنيد. در طوف، در سعي، در ميقات، در مراكز وقوف، در هر عملی از اعمال حج، بدانيم که داريim با چه کسی حرف ميزنيم، با چه کسی معامله ميکنيم، برای چه کسی داريim تلاش ميکنيم. اين ياد را، اين ذكر را، اين خشوع را، اين تصرع را الحظه اي از خودمان جدا نکنيم؛ اين يکي از کارهای مهم است. روحانيون محترم بخصوص، مسئولان کاروانها، مرتبطين با افراد، به اين نكته توجه کنند.

نكته‌ی آخر هم اين است که ارتباطات با برادران مسلمان در دنيا اسلام باید در اين مرکز مهم احياء شود. ارتباطات، ارتباطات دولتها نیست. ارتباطات دولتها، ارتباطات رسمي است، ارتباطات زبانی است، برای مسائل ديگري است. ارتباط بين آحاد امت اسلامي، ارتباط قلبی است؛ اين با ارتباط آحاد ملتها با يكديگر حاصل ميشود. در ديدار با برادران مسلمانی که از کشورهای ديگر آمده‌اند، آنهائي که اهل زبانند، ميتوانند حرف بزنند، با زيان اظهار محبت کنند، اظهار تعارف کنند، بر روی نقاط مشترك تکيه کنند؛ آنهائي که اهل حرف زدن نيسنند، با عمل: جا بدھيد، مهرباني کنيد، محبت کنيد، بعضی از سختی‌ها و خشونتها را تحمل کنيد؛ يکی ممکن است تنہ بزند، شما در مقابلش لبخند بزنید. در عمل سعی کنيد اين ارتباط به وجود ببايد؛ نه فقط برای اينکه آبرو و عزت ايران و ملت ايران را حفظ کنيد - که البته اين در جاي خودش خيلي مهم است؛ چقدر خوب است که يك ملت بتواند کرامت خود، ارزش خود، پايبيندی خود به آداب و اخلاق انساني و اسلامي را نشان بدهد - بلکه برای اينکه اين ارتباط قلبی برقرار شود. اهل هر نژادی است، اهل هر زيانی است، اهل هر مذهبی است، مسلمان است؛ او هم مثل شما به عشق کعبه آمده، به عشق پیغمبر آمده؛ او هم دارد همين راه را ميرود، او هم با خدای متعال دارد حرف ميزنند. هرچه ميتوانيد، اين وجه مشترك را به رخ يكديگر بکشيد؛ بفهمند که اين وجه مشترك وجود دارد. وقتی مسلمان در اقصى نقاط عالم احساس کرد که در کشورهای ديگر، در ملتهای ديگر برادرانی دارد، قوت روحی پيدا ميکند، اعتماد به نفس پيدا ميکند؛ از ضعفي که دستهای خبيث مستکبر بر مسلمانها تحميل کرده‌اند، خودش را نجات ميدهد. اين حالت باید تقويت شود. از خداوند متعال ميخواهيم برکات خودش را بر حجاج ما و بر همه‌ی حاج دنيا اسلام نازل بفرماید. ان شاء الله همه‌ی شما مشمول ادعیه‌ی زاكيه‌ی حضرت بقیة‌الله (ارواحنا فداه) باشيد و انشاء الله همه بتوانيم با استمداد از روح مطهر اولياء، روح مطهر شهداء، روح مطهر امام بزرگوارمان، در راهی حرکت کنيم که موجب رضای پروردگار عالم باشد.

والسلام عليكم و رحمة الله و برکاته